

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 7. 2. 2020, č. j. 72 Ad 4/2020 - 10,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 17. 2. 2020 Krajským soudem v Ostravě - pobočkou v Olomouci (dále jen „krajský soud“) postoupena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) ve shora označené věci.

[2] Kasační stížnost psaná rukou stěžovatele je z valné části nečitelná, a tudíž nesrozumitelná. Nejvyšší správní soud z ní seznal toliko to, že jde zřejmě o kasační stížnost a že směřuje proti shora označenému usnesení krajského soudu. Tímto usnesením krajský soud zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 1. 2020, č. j. X, jímž byly zamítnuty jeho námitky směřující proti oznámení žalované o změně srážek ze dne 11. 1. 2020. Krajský soud dospěl k závěru, že ustanovení zástupce by v případě stěžovatele nevedlo k realizaci účelu daného institutu, jímž je jak poskytnutí právní pomoci, tak i zájem na rychlosti a hospodárnosti řízení. Krajský soud poukázal na opakovaná zproštění dříve ustanovených zástupců v jiných souvisejících věcech (viz řízení vedená pod sp. zn. 72 Ad 30/2018, 72 Ad 6/2019, 72 Ad 7/2019, 72 Ad 19/2019), kdy stěžovateli byli ustanoveni zástupci z řad advokátů (Mgr. Drlík, Mgr. Kacarová, JUDr. Martinák), avšak stěžovatel s nimi nekomunikoval, odmítal jejich pomoc, mařil jejich úkony a neposkytoval jim potřebnou součinnost.

[3] Usnesením ze dne 27. 2. 2020, č. j. 7 As 46/2020 - 9, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení čitelně a srozumitelně uvedl rozsah, v jakém rozhodnutí krajského soudu napadá, kasační důvody, včetně jejich bližší skutkové a právní konkretizace, a závěrečný návrh (návrh výroku, jak má soud o kasační stížnosti rozhodnout). Současně byl stěžovatel v usnesení poučen o následcích nevyhovění této výzvě. Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 2. 3. 2020.

[4] Dne 3. 3. 2020 a 4. 3. 2020 byla zdejšímu soudu doručena další obdobně nečitelná a nejasná podání stěžovatele, přičemž jiným způsobem stěžovatel na výzvu obsaženou v usnesení

nereagoval. Z těchto podání však bylo možné dovozovat, že stěžovatel žádá o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti - advokátky JUDr. Rejškové.

[5] Usnesením ze dne 2. 7. 2020, č. j. 7 As 46/2020 - 32, Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl. Zohlednil zejména skutečnosti, které jsou mu známy z vlastní činnosti a které vedou k závěru, že ustanovení jmenované advokátky či jiného zástupce by nevedlo ke splnění zákonem předpokládaného cíle, tedy poskytnutí efektivní právní pomoci. Stěžovatel svým přístupem, případně pokyny udělovanými zástupcům, tuto pomoc evidentně znemožňuje a ani ustanovení advokáta, jehož odměnu hradí stát, nevede v důsledku jednání stěžovatele k tomu, aby byla jeho podání řádně doplněna tak, aby je soudy mohly následně řádně projednat. Citované usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 9. 7. 2020. Na toto usnesení stěžovatel reagoval dalším obdobně nečitelným a nejasným podáním, které bylo doručeno zdejšímu soudu dne 10. 7. 2020.

[6] V usnesení ze dne 27. 2. 2020, č. j. 7 As 46/2020 - 9, kterým byl stěžovatel vyzván k odstranění vad kasační stížnosti v zákonné lhůtě jednoho měsíce, byl stěžovatel zároveň poučen, že neodstraní-li ve stanovené lhůtě vady kasační stížnosti a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne (viz § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.)

[7] V zákonné jednoměsíční lhůtě (§ 106 odst. 3 s. ř. s.), která při zohlednění doby od podání návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti do právní moci rozhodnutí soudu o tomto návrhu uplynula nejpozději v pondělí 10. 8. 2020, Nejvyšší správní soud neobdržel žádné podání, v němž by stěžovatel srozumitelně (jasně a čitelně) vyjádřil, v jakém rozsahu usnesení krajského soudu napadá, z jakých důvodů tak činí a čeho se domáhá. Absence těchto základních náležitostí kasační stížnosti je nedostatkem, pro který nelze v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení § 120 s. ř. s. odmítl.

[8] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[9] Pouze pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že nepřehlédl, že rozsudkem krajského soudu ze dne 18. 12. 2019, č. j. 70 Co 255/2019 – 2770, byla omezena svéprávnost stěžovatele až na běžné záležitosti každodenního života, má však za to, že daná věc (kasační stížnost proti rozhodnutí soudu o neustanovení zástupce v řízení o žalobě ve věci oznámení o změně srážek na úhradu závazků) je záležitostí běžnou, jak ostatně uvedl již ve svém usnesení ze dne 2. 7. 2020, č. j. 7 As 46/2020 - 32. Samotné procesní usnesení o neustanovení zástupce po opakovaném zproštění dříve ustanovených zástupců v jiných souvisejících věcech se nemůže negativně projevit v majetkové sféře stěžovatele, což je považováno za kritérium tzv. neběžné záležitosti, v níž by musel soud jednat s ustanoveným opatrovníkem stěžovatele (shodně srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2020, č. j. 1 As 404/2019 - 58, či ze dne 21. 5. 2020, č. j. Nao 54/2020 - 53).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. srpna 2020

Mgr. David Hipšr
předseda senátu